

PU013

Sacred Heart School, Moga

AFFILIATED TO THE COUNCIL FOR INDIAN SCHOOL CERTIFICATE EXAMINATIONS, NEW DELHI
(AN ISO 21001:2018 CERTIFIED EDUCATIONAL INSTITUTION)

Elixir

The flow of magical writings...

FEBRUARY 2025

 www.shsmoga.com

**My child, follow your father's
instruction, and never forsake your
mother's teaching. They are ornaments like
a graceful flower garland on your head
and a pendant around your neck.**

The page features decorative line-art illustrations of lily flowers in the four corners. The background has a soft, watercolor-like gradient from light pink at the top to a deeper pink at the bottom.

LORD'S PRAYER

Our Father in Heaven | Holy be your name |

Your Kingdom come | Your will be done |

On Earth As in Heaven ||

Give us today | Our daily bread, |

Forgive us our sins | As we forgive |

Those who sin against us. ||

Do not bring us to the test

But deliver us from evil. ||

For Thine is the Kingdom |

The Power and the Glory |

Forever and Ever || AMEN ||

EDITORIAL BOARD

Editor-in-Chief

Mrs. Vijaya Jebakumar
(Principal)

Managing Editors

Mr. Joji Joseph
HM (Junior Wing)

Mrs. Kawalpreet Kaur
HM (Primary Wing)

In-House Editors

Mr. Harsha Kumar
(Dept. of English)

Mr. Clayton David
Asst. HM (Primary Wing)

Assistant Editors

Mr. Charly
(Dept. of English- Senior Wing)

Mr. Avtar Singh
(Dept. of Punjabi- Senior Wing)

Ms. Suman
(Dept. of Hindi- Senior Wing)

Ms. Devindra Kapoor
(Dept. of Hindi- Junior Wing)

Ms. Tulika Kundu
(Dept. of Eng- Junior Wing)

Ms. Rupinderpal Kaur
(Dept. of Punjabi- Junior Wing)

Student Editor

Kulreet Kaur (XII-SM)

Mr. Yari Christin
(Dept. of English- Primary Wing)

Mr. Nishanth
(Dept. of English- Primary Wing)

Ms. Amritpal Kaur
(Dept. of Punjabi- Primary Wing)

Ms. Sherry
(Dept. of Punjabi- Primary Wing)

Ms. Aarti
(Dept. of Hindi- Primary Wing)

Ms. Deepika
(Dept. of Hindi- Primary Wing)

STUDENTS COUNCIL

Head Boy

Onkar Prabhjot Singh
Class/Section- XII-NM

Head Girl

Abhreet Kaur Gill
Class/Section- XII-COM2

Sports Captain

Manjot Kaur Brar
Class/Section- XII-HUM.

Sports Vice Captain

Dipreet Sahhan
Class/Section- XII-NM

Cultural Secretary

Sehajpreet Singh
Class/Section- XII-NM

Cultural Secretary

Jasmine Kaur Jawanda
Class/Section- XII-COM2

Social Responsibility Secretary

Simran Kaur
Class/Section- XII-SM

Primary Sports Captain

Dharambir Kaur
Class/Section- V-Opal

Primary Sports Vice Captain

Gurleen Kaur Brar
Class/Section- IV-AMBER

Club Coordinators

IT CLUB

Simranpal Kaur
Class/Section- XII-SM

PUNJABI CLUB

Harmeet Kaur
Class/Section- XII-COM2

CHEMISTRY CLUB

Jasleen Kaur
Class/Section- XII-SM

ECO CLUB

Sunreet Kaur
Class/Section- XII-COM1

Mathematics Club

Daaman Asees Mehan
Class/Section- XII-SM

SWACHHTA CLUB

Sandeep Kaur
Class/Section- XII-HUM.

PHYSICS CLUB

Raghav Dhingra
Class/Section- XII-NM

COMMERCE CLUB

Dilseerat Kaur Uppal
Class/Section- XII-COM2

ENGLISH CLUB

Jaskirat Kaur Gill
Class/Section- XII-SM

HINDI CLUB

Seerat
Class/Section- XII-COM1

MUN CLUB

Khushdeep Kaur Toor
Class/Section- XII-HUM.

GIRL UP SHS CLUB

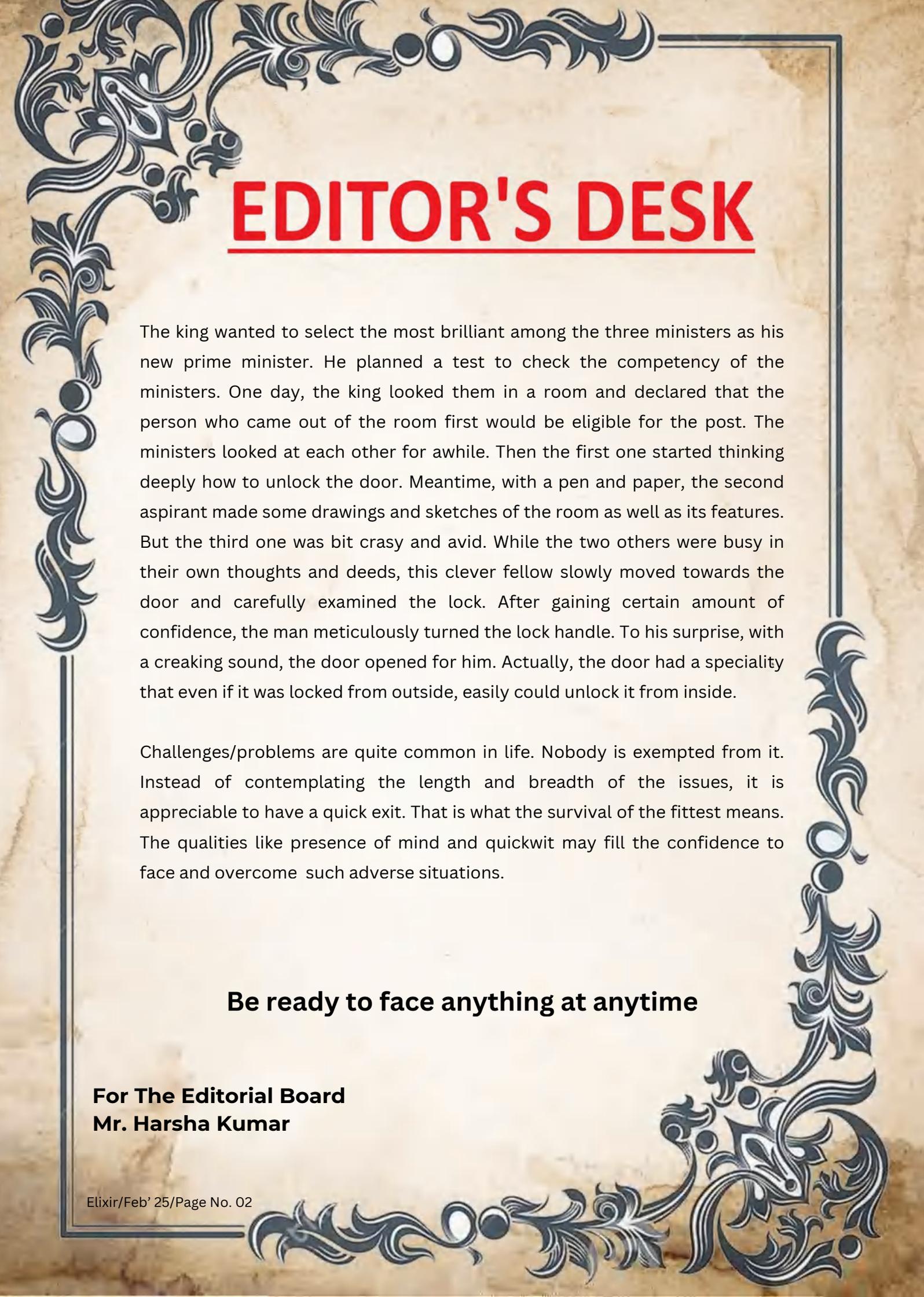

Jeeval Kaur
Class/Section- XII-SM

ELECTORAL LITERACY CLUB

Diza Garg
Class/Section- XII-COM1

A decorative border with intricate floral and scrollwork patterns in a dark blue-grey color, framing the page on the left, top, and bottom edges.

EDITOR'S DESK

The king wanted to select the most brilliant among the three ministers as his new prime minister. He planned a test to check the competency of the ministers. One day, the king looked them in a room and declared that the person who came out of the room first would be eligible for the post. The ministers looked at each other for awhile. Then the first one started thinking deeply how to unlock the door. Meantime, with a pen and paper, the second aspirant made some drawings and sketches of the room as well as its features. But the third one was bit crazy and avid. While the two others were busy in their own thoughts and deeds, this clever fellow slowly moved towards the door and carefully examined the lock. After gaining certain amount of confidence, the man meticulously turned the lock handle. To his surprise, with a creaking sound, the door opened for him. Actually, the door had a speciality that even if it was locked from outside, easily could unlock it from inside.

Challenges/problems are quite common in life. Nobody is exempted from it. Instead of contemplating the length and breadth of the issues, it is appreciable to have a quick exit. That is what the survival of the fittest means. The qualities like presence of mind and quickwit may fill the confidence to face and overcome such adverse situations.

Be ready to face anything at anytime

**For The Editorial Board
Mr. Harsha Kumar**

Being Alone

When I am alone
I feel like going home
But how do I go
The way is too long,
When I wake up
I feel like the best person born
But when it's the night
All my happiness is gone,

The text message I receive cannot make it
because that's not where I belong,
I belong somewhere
Where like a lion I can roar,
Where I am right now
Is totally not my zone?
All around in popcorns
I feel like a corn.

How can I be here?
When nature is my home,
But how do go there
The way is too long.

**Devkiran Kaur Sidhu
(X-Opal)**

HORROR OF COCOON

**Beware of pernicious cocoon
It would steal your lives,
High above when it flies
There will be no sun, no earth, no moon,
On waking after 1000 years of cocoon**

**No sound, nothing found
Neither kindness nor fear,
Looking that thing around
End seems to be near**

**When cocoon straightens his arm in a fly,
Glowing talons in the dark sky,
Shaping as 'Y',
Immortalite creature stealing galons of life**

**Taking to end of life
The pale blue eyes,
Life getting to be demise
Aura doesn't rise**

**Nothing can stop this destruction
Cocoon turning original state,
Cruel and havoc flying creature of destruction
Ancient greeks hate
Once a time when it dies
Stealing all lives,
Darkness gets alive
Cocoon 'Y' is revied
Dark Aura gets survived.**

**Shabvir Singh Gill
(XI- Med)**

The earth has music For those who listen:

What is this music? Is it only the vocals written by the crafty men? Everyone has different taste of music and different answers for defining music. This life would be really boring without music. God created music while making this world. I think it is one of the best things to have been included. All around us is music; the only thing required is power to hear and feel that.

In modernised world, the first thing we see or hear after waking up in a busy city is horns of the vehicles. Everyone is in hurry to go to their destinations. But if we wake up in a country side area or a less crowded place, we could hear up many beautiful sounds of our mother Earth. The sparrows are chirping, hen or cocks are speaking their own voice and making people awake. The things or sounds we feel there are so mesmerising sing. It makes the person feel fresh and happy. These musical notes prepared by the birds are so creative. A person with strong sensitivity can only hear and feel it.

While walking near a lake, we can hear the music that the moving water makes. The blue water sings happily with the sun, and the clouds. Silently, if a person is standing near that place will surely hear this great music. The music of the high and low tides is the most important one to be noticed there. These tides have fun with the sand and create soothing sounds.

Basically, we all would have listened that moving air is called wind and this wind is very dangerous for some reasons. But have you observed the music it creates. The wind, the cyclones create a whistling sound. It is like only the ones we hear in climax of horror waves.

At night, the most beautiful thing is the sound, the music of the insects. This might be a very hilarious sound for many people, especially kids. It is one of my favorites. We could sit out in greenery at night and enjoy listening to those thing creatures' carots. It feels like they are conveying their meaning to the stars twinkling above.

If we go in the jungle, we would be able to hear a lot of different music.. Every animal has its own way of representing themselves. Different plants make different sounds when the wind flows with the trees, it makes the leaves to dance and they even sing their own songs. The dry leaves have their own music.

The high mountains have variety of qualities. There, we could hear echoes.

The flowers growing have sweet smell but also a melodious sound when they sway. The sand has got various elements. If we place our ear close to it and observe we also start to enjoy hearing its music.

With the passage of time, people fail to hear all these beautiful notes of music. Everyone is busy in their own works. They do not have time to enjoy and observe natural elements. A person with patience and a strong determination would surely be able to hear. So, if a person wants to hear all this in his life, he would be, just one thing is required and that is will power.

To conclude, I would say that our Earth is filled with resources. It is filled with music. We should take time and try to feel this music. We should be away from all those wordly matters. We should be away from those high toned words written by crafty men and appreciate nature who has already gifted us music.

Anmolpreet Singh
(XI-NM)

BEING YOU

Not being yourself and not to bring yourself is common these days. People sometimes also feel shy to talk to an unknown or a new person; it is mostly because they do not have a lot of confidence in them. Lack of confidence and being not able to speak in front of a lot of people is very common. They try or they pretend to act differently in front. Sometimes people also change the way they talk or behave etc. to just be a part of a group. They do not want people to see their second side. Once there was a boy Ram he had recently joined a new school. During the first day, people of his class weren't paying attention to him or ignoring him as he was different from them in the way they behave and talk. So far just being the part of their group he changed himself he started acting like them. Soon the whole class became friends with him and behaved with him very well. He was very happy. His mom was also happy that her son was enjoying going to new school. Ram had a best friend Sam. Sam knew that Ram was not being himself. He often told him that he should act and behave the way he actually is. But Ram denied and said it is his true self. Sometimes Ram also felt that he should act himself but being afraid of losing friend he didn't. But one day after talking to Sam, Ram realized he should act genuinely instead of pretending to be a different person. On that day he came home happily as everything that happened that day was unexpected as he was still the part of group and that day he realized he should have been himself since the first day of school. Being afraid of being ignored, he had changed himself. He didn't regret listening to some being himself.

Gurasees Kaur Dhillon
(X-Ruby)

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ

ਨਵਾਂ ਸਾਲ

ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਲੜਕਾ ਸੀ। ਉਹ 12 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੁਣਦਾ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਸਨ। ਪਰ ਉਹ ਰਾਮ ਨੂੰ ਡਾਂਟਕੇ ਉਸ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।

ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਹੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ ਰਾਮ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਲਈ। ਰਾਮ ਦੀ ਮੰਮੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਕਹੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਖੇਡਣ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਉਸਦੇ ਇੰਨੇ ਰੁੱਖੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਨਰਾਜ਼ ਹੋਈ। ਜਦੋਂ ਰਾਮ ਖੇਡਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲੋਨੀ ਦੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਚੌਕੀਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬੇਟਾ ਰਾਮ, ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਬੱਚੇ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।” ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਖਰਾਬ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਹਰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਨਕਲ ਮਾਰ ਕੇ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਤੱਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨਕਲ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਰਚੀ ਕੱਢੀ ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਅਧਿਆਪਕਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੂਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਕਲ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ “ਰਾਮ! ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਪਰਚੀਆਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਕੀ ਤੂੰ ਨਕਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਕੀ ਤੂੰ ਘਰੋਂ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ? ਕੀ ਤੂੰ ਬਿਨਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੇ ਵਧੀਆਂ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ?” ਜਦੋਂ ਮੈਡਮ ਰਾਮ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਪੁੱਛ ਹੀ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ “ਮੈਡਮ ਜੀ, ਇਸਨੇ ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਇਸ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਪਰਚੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ।” ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਬੱਚੇ ਰਾਮ ਤੇ ਹੱਸਣ ਲੱਗੇ। ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਇਆ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਮ ਨੇ ਉਸ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। “ਓਏ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਬੋਲ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਹਰ ਮਿਲਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੇਖੋਗਾ ਤੈਨੂੰ।” ਇਹ ਧਮਕੀ ਸੁਣ ਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਡਰ ਗਿਆ ਤੇ ਰੋਣ ਲੱਗਾ। ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਰਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਕੋਲ ਲੈ ਗਈ। ਰਾਮ ਦੇ ਇਸ ਵਿਹਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਫੈਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਹਰਕਤ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਏ।

ਰਾਮ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਰਾਮ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇੱਕ ਤਰਕੀਬ ਸੋਚੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜਣਗੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਕਰੇਗਾ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣਾ ਸਿੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਹੋਇਆ। ਰਾਮ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਖੁਦ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਨਕਲ ਮਾਰੇ ਵਧੀਆ ਨੰਬਰ ਲੈਣ ਲੱਗਾ। ਉਸਦੇ ਮਾਪੇ ਉਸ ਦੇ ਬਦਲਾਵ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਰਾਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਧਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਤਰਕੀਬ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਮ ਬਹੁਤ ਹੱਸਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਰੁੱਖੇ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗੀ।

ਹਰਨੁਰ ਕੌਰ
ਅੱਠਵੀਂ- ਅੰਬਰ

ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ

ਰੱਬ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਅੜਿਆ,
ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਮਾੜਾ ਚੰਗਾ ਬੋਲ ਅੜਿਆ,
ਆਸਾਂ ਦਾ ਮਹਿਲ ਉਸਾਰਦਾ,
ਭਰੋਸਾ ਰੱਬ ਤੇ ਰੱਖ ਵੇ ਅੜਿਆ,
ਸਿੱਖ, ਇਸਾਈ, ਮੁਸਲਿਮ ਸਭ ਦੀ,
ਇਕੋ ਨਗਰੀ ਏ,
ਸਿਰਫ 13-13 ਤੋਲ ਵੇ ਅੜਿਆ,
ਮਤਲਬੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਬ 'ਤੇ ਆਸ ਰੱਖੀਂ,
ਸੱਪਾਂ ਵਾਂਗ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡੰਗ ਨਾ ਲਈ ਵੇ ਅੜਿਆ।

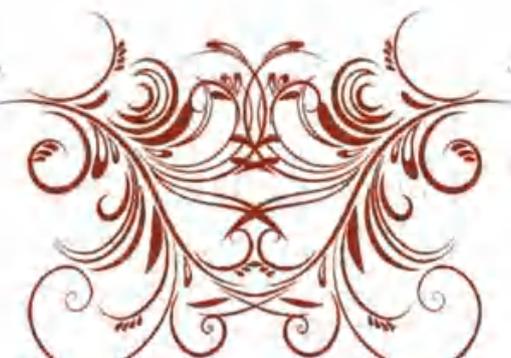
ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਰੱਖੜੀ ਤੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਆਸਾਂ ਏ ਤੇਰੇ ਤੇ,
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਰੋਲ ਨਾ ਦੇਈਂ ਵੇ ਅੜਿਆ;
ਸੁਪਨੇ ਜੋ ਸਜਾਏ ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰ ਵੇ ਅੜਿਆ,
ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਨਾ ਪੈ ਜਾਈਂ ਵੇ,
ਇਸ ਨੇ ਕਈ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਵੇ ਅੜਿਆ।

ਰੱਬ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਅੜਿਆ
ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਮਾੜਾ-ਚੰਗਾ ਬੋਲ ਵੇ ਅੜਿਆ।

ਇਸ਼ਕ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀਆ ਵੇ,
ਮਿੰਨ੍ਹਾਂ-ਮਿੰਨ੍ਹਾਂ ਹੱਸਦਾ ਵੇ ਅੜਿਆ,
ਰੱਬ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਵੇ ਅੜਿਆ,
ਮਿਲਾਉਣਾ ਵਿਛੜਨਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵੇ ਅੜਿਆ।

ਰੱਬ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਅੜਿਆ
ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਮਾੜਾ ਚੰਗਾ ਬੋਲ ਵੇ ਅੜਿਆ।

ਜਸਲੀਨ ਕੌਰ
(ਨੌਵੀਂ ਸਫਾਇਰ)

हिंदी विभाग

"क्या खूब लिखा है"

आहिस्ता चल जिंदगी, अभी
केई कर्ज चुकाने बाकी हैं।
कुछ दर्द मिटाना बाकी है,
कुछ फर्ज निभाना बाकी है।

रफ़्तार में तेरे चलने से
कुछ छूट गए कुछ रूठ गए,
रूठो को मनाना बाकी है,
रोतों को हंसाना बाकी है।
कुछ रिश्ते बनकर टूट गये,
कुछ जुड़ते जुड़ते छूट गए।

उन टूटे-छूटे रिश्तों के ज़ख्मों
को मिटाना अभी बाकी है।

कुछ हसरतें अभी अधूरी हैं
कुछ काम और जरूरी है।

जीवन की उलझ पहली को
पूरा सुलझाना बाकी है।

जब सांसो को थम जाना है,
फिर क्या खोना, क्या पाना है।

पर मन के जिद्दी बच्चे को -
यह बात बताना बाकी है।

आहिस्ता चल जिंदगी अभी
केई कर्ज चुकाना बाकी हैं,

केई दर्द मिटाना बाकी है।
कुछ फर्ज निभाना बाकी हैं।

भारत मां को समृद्ध खुशहाल बनाना बाकी है।

जरा आहिस्ता चल जिंदगी

अभी केई कर्ज - फर्ज चुकाना - निभाना बाकी है।

देश में छाई अराजकता व,
संवेदनहीनता का उन्मूलन -
करना बाकी है अभी।

जरा आहिस्ता चल जिंदगी
अभी केई कर्ज चुकाने - बाकी है।

कुछ फर्ज कर्ज बाकी हैं,
कुछ दर्द मिटना बाकी है।

जरा आहिस्ता चल ऐ जिंदगी,
अभी केई कर्ज चुकाने बाकी है।

खुशहाली का जशन मनाना - बाकी है,
रामराज लाना बाकी है।

देविद्रा कपूर
(हिंदी विभाग)

शीर्षक: ममता की छांव

छोटे से गाँव में रोहन अपनी माँ, सावित्री के साथ रहता था। पिता के निधन के बाद, माँ ने खेतों में काम कर-करके रोहन को पढ़ाया-लिखाया। बचपन में जब रोहन स्कूल से थककर आता, माँ अपने हाथों से बनी रोटी पर गुड़ लगाकर उसे खिलाती और प्यार से सिर पर हाथ फेरती।

समय बीता। रोहन शहर जाकर बड़ा अफसर बन गया। जब वह पहली बार चमचमाती कार से गाँव लौटा, पूरा गाँव गर्व से उसे देखने उमड़ पड़ा। माँ दरवाज़े पर खड़ी, काँपते हाथों से उसे गले लगाने बढ़ी। रोहन ने माँ के मैले कपड़े देखकर थोड़ी झिझकते हुए इधर-उधर देखा, लेकिन माँ की आँखों में तो बस प्यार ही प्यार था।

शाम को माँ ने वही पुराने चूल्हे पर खाना बनाया। रोहन ने संकोच से पूछा, "माँ, अब तुम मेरे साथ शहर चलो, ये सब छोड़ दो।" माँ मुस्कुरा दी, उसकी झुर्रियों में एक अलग ही चमक थी। वह बोली, "बेटा, जहाँ तुम खुश हो, वहीं मेरी दुनिया है। लेकिन मेरा सुख तो इसी मिट्टी में, इसी घरौंदे में है। तू बस खुश रहना।"

रोहन की आँखों में आँसू भर आए। उसे एहसास हुआ — माँ का प्यार बिना शर्त है, न माँगता है सम्मान, न दिखावा। वह तो बस देना जानती है — खुद को भूलकर भी।

अमृतपाल कौर
हिंदी विभाग

मुझे अच्छा नहीं लगता

मैं रोज़खाना पकाती हूँ,
तुम्हे बहुत प्यार से खिलाती हूँ
पर तुम्हारे जूठे बर्तन उठाना
मुझे अच्छा नहीं लगता ।

कई वर्षों से हम तुम साथ रहते हैं, लाज़िम है कि कुछ मत भेद तो होगा,
पर तुम्हारा बच्चों के सामने चिल्लाना मुझे अच्छा नहीं लगता ।

हम दोनों को ही जब किसी फंक्शन में जाना हो,
तुम्हारा पहले कार में बैठ कर यूँ हार्न बजाना
मुझे अच्छा नहीं लगता ।

जब मैं शाम को काम से थक कर घर वापस आती हूँ,
तुम्हारा गीला तौलिया बिस्तर से उठाना
मुझे अच्छा नहीं लगता ।

माना कि अब बच्चे हमारे कहने में नहीं हैं,
पर उनके बिगड़ने का सारा इल्ज़ाम मुझ पर लगाना
मुझे अच्छा नहीं लगता ।

अभी पिछले वर्ष ही तो गई थी,
यह कह कर तुम्हारा,
मेरी राखी डाक से भिजवाना
मुझे अच्छा नहीं लगता ।

पूरा वर्ष तुम्हारे साथ ही तो रहती हूँ,
पर तुम्हारा यह कहना कि,
ज़रा मायके से जल्दी लौट आना
मुझे अच्छानही लगता।

तुम्हारी माँ के साथ तो
मैने इक उम्र गुजार दी,
मेरी माँसे दो बातें करते
तुम्हारा हिचकिचाना
मुझे अच्छा नहीं लगता।

यह घरतेरा भी है हमदम,
यह घर मेरा भी है हमदम,
पर घर के बाहर सिर्फ
तुम्हारा नाम लिखवाना
मुझे अच्छा नहीं लगता।

मै चुप हूँ कि मेरा मन उदास है,
पर मेरी खामोशी को तुम्हारा,
यू नज़र अंदाज कर जाना
मुझे अच्छा नहीं लगता ।

पूरा जीवन तो मैने ससुराल में गुज़ारा है,
फिर मायके से मेरा कफन मंगवाना
मुझे अच्छा नहीं लगता

मंजू आजमी
हिंदी विभाग

ਸੁਤਿ ਸੁਤਾਰ

ਮੁਕਤੀ ਸੁਤਾਰ

1908 0701

*Reading maketh a full
Man; conference a
Ready man; and
Writing an exact man.*

*Thank
you*

